

फलाधिक्यं भवेद्भूतत्वाधिक्याद्भावकर्मणोः ॥ सूक्ष्माधर्मस्य विज्ञेया गतिस्तु विविधैरपि ॥ २८ ॥ प्रियो माधवमासोऽयं माधवस्य महात्मनः ॥
 एकोऽप्यनुष्ठितो लोकैः समग्रेऽस्ति तदायकः ॥ २९ ॥ पुण्येन गङ्गेन जलेन काले देशेऽपि यः स्नानं परोऽपि भूष ॥ आजन्मतो भावहतोऽपि दातान् शुद्धि-
 मेतीति मतं मयैतत् ॥ ३० ॥ गङ्गादितीर्थेषु वसन्ति जीवा देवा लयेऽपक्षि गणाश्च नित्यम् ॥ विनाशमायांति कृतोऽपवासाभावोऽज्ञातानैव ग-
 तिलभन्ते ॥ ३१ ॥ भोवंततोऽहं त्कमले निधाय श्रीमाधवं माधवमासि भक्त्या ॥ यजेत यः स्नानं परोऽपि शुद्धः पुण्यं न शक्तावयमस्य वक्तुम् ॥
 ॥ ३२ ॥ प्रज्वाल्य वह्निं धृततैलसितं प्रदक्षिणावर्तं शिखं स्वकाले ॥ प्रविश्य दग्धः किल भावदुष्टो न स्वर्गमाप्नोति फलं न चान्यत् ॥ ३३ ॥
 श्रद्धात्स्वभूतस्मात्त्वं माधवस्य फलं प्रति ॥ स्वल्पं चापि शुभं कर्म विकर्म शतनाशनम् ॥ ३४ ॥ यथाहरेर्नामभयेन भूपनश्यति सर्वेदुरित-
 स्य वृंदाः ॥ नूनं रवौ मेषगते विभाते स्नानं तीर्थे च हरिस्तवेन ॥ ३५ ॥ तेजसा वै न ते यस्य पाप्मानः पन्नगा इव ॥ विद्रवंति च वैशाखस्नाने नो-
 पसि निश्चितम् ॥ ३६ ॥ गङ्गायां नर्मदायां स्नानात्त्वामेषगते रवौ ॥ पापप्रशमनस्तोत्रं यः पठेद्भक्तिभावतः ॥ ३७ ॥ एककालं द्विकालं वा-
 त्रिसंध्यमपि भूपते ॥ स याति परमं स्थानं सर्वपाप्मनिर्जितः ॥ ३८ ॥ अंवरीषमहत्पुण्यं प्राप्नोति कुरुवीक्षणम् ॥ माधवे मासि वै स्नानं प्रातर्नियमसं-
 स्थितः ॥ ३९ ॥ यदा नर्तपुरे प्रोक्तं वसतां वर्षपेदिभिः ॥ तत्प्रातर्माधवे मासि स्नानं नैकेन लभ्यते ॥ ४० ॥ ईहायै यत्पुरा वृत्तं तदा क-
 र्णय भूपते ॥ भार्यया सह संवादं देवशर्मद्विजन्मनः ॥ ४१ ॥ रेवातीरे सुपुण्ये च तीर्थे चामरकण्ठके ॥ कौशिकस्य सुतो जातो देवशर्मा द्विजो

१ इयमेव देवशर्मसुमनः कथा द्वितीये भूमिखण्डे यथानुपूर्वकानुवर्णिता । सैव ह वैशाखमाहात्म्यप्रसंगेन पुनरनुदिता । अन्येषु पुस्तकेषु नास्ति । परमेकस्मिंश्छिन्नितपुस्त-
 के समुपलब्धः अतस्तथैवात्र स्थापितेति बोद्धव्यं सुधीभिः । त्रानवधानदोषः शङ्कनीयः ।

त्तमः ॥ ४२ ॥ धनपुत्रविहीनस्तुवहुदुःखसमन्वि-
 चिंतयेत् ॥ एकदातुप्रियातस्यसुमनानामसुव्रत-
 स्विनी ॥ ४५ ॥ दुःखजालैरसंख्यैस्तुतवचित्तम्प्र-
 सुखं व्रज ॥ नास्तिचिंतासमंदुःखं कायशोषणमे-
 भो ॥ ४८ ॥ नारद उवाच ॥ प्रियावाक्यं ससं-
 यत्त्वयाचिंतितं भद्रे किंचिदुःखस्य कारणम् ॥
 तथापुत्रविहीनोऽस्मि एतदुःखस्य कारणम् ॥
 स्य सर्वविज्ञानदर्शनम् ॥ ५२ ॥ सं-
 स्य बीजोयं मोहो मूलं च तस्य वै ॥ अ-
 अनृतं तस्य सौगंध्यमज्ञानं फलमेव ॥
 अज्ञानं सुफलं तस्य रसो धर्मफलम् ॥
 शैश्च फलैश्चैव स फलो लोभपादः ॥
 ॥ ५९ ॥ फलानां चरसेना-
 तः ॥ दारिद्रेण सुदुःखेन सर्वदेवप्रपीडितः ॥ ४३ ॥ पुत्रोपायं धनस्यापि दिवारात्रौ प्र-
 ॥ ४४ ॥ भर्तारं चिंतयोपेतमधोमुखमलक्षयत् ॥ समालोक्य तदा कांतं तमुवाच यश-
 ॥ ४६ ॥ मम दुःखं समाचक्ष्व स्वस्थो भव-
 ॥ ४७ ॥ तां संत्यज्य प्रवर्तेत स सुखेन प्रमोदते ॥ चिंतायाः कारणं विप्रकथय स्वमम प्र-
 ॥ उवाच वचनं प्रीतो दुःखितोऽपि सती सखः ॥ ४९ ॥ देवशर्मो वाच ॥
 ॥ तत्सर्वं तु प्रवक्ष्यामि श्रुत्वा चैवावधार्यताम् ॥ ५० ॥ न जाने केन पापेन धनहीनोऽस्मि सुव्रते ॥
 ॥ सुमनो वाच ॥ ॥ श्रूयतामभिधास्यामि सर्वसंदेहनाशनम् ॥ स्वरूपमुपदेश-
 ॥ असंतोषः परंपापमित्याह भगवान्हारिः ॥ ५३ ॥ लोभः पाप-
 ॥ ५४ ॥ मदकौटिल्यपत्राणि कुबुद्ध्या पुष्पितः सदा ॥
 ॥ ५५ ॥ कुड्यं पाखंडचौराश्च क्रूराः कूटाश्च पापिनः ॥ पक्षिणो मोहवृक्षस्य महाशाखा समाश्रिताः ॥ ५६ ॥
 ॥ ५७ ॥ अधर्मे पुरस्तस्तस्य उत्कृष्टैर्दमधुरायते ॥ तादृ-
 ॥ ५८ ॥ तस्य च्छायां समाश्रित्य यो नरः परिवर्तते ॥ फलानितस्य सोऽश्रतिस्वपकानि दिने दिने ॥
 ॥ ६० ॥ तस्माच्चिंतां परिश्रित्य स्वामिलो-

भनकारयेत् ॥ धनपुत्रकलत्राणि चिंतामेतान् कारयेत् ॥ ६१ ॥ यो हि विद्वान्ने चेत्कांतमूर्खाणां पथमेव हि ॥ मृषा चिंतयते नित्यं दिवारात्रौ विमोहि
 तः ॥ ६२ ॥ शुभार्थं च प्रविदामि कथं पुत्रानहं लभे ॥ एवं चिंतयते नित्यं दिवारात्रौ विमोहितः ॥ ६३ ॥ क्षणमेकं प्रपश्येत्स चिंतामध्यमहत्सुखम् ॥
 पुनश्चैतन्यमायाति महादुःखेन पश्यते ॥ ६४ ॥ चिंतामोहौ परित्यज्य अनुवर्तस्व तद्विज ॥ संसारे नास्ति संबंधः केन सार्धं महामते ॥ ६५ ॥
 मित्राश्च बांधवाः पुत्राः पिता माता सुतास्तथा ॥ स्वसंबंधा भवंत्येते कलत्रादितथैव च ॥ ६६ ॥ ॥ देवशर्मो वाच ॥ ॥ संबंधः कीदृशो भद्रे त
 न्मे विस्तरतो वद ॥ येन जायंति ते सर्वे धनपुत्रादि बांधवाः ॥ ६७ ॥ ॥ सुमनो वाच ॥ ॥ भर्तः पंचविधाः पुत्रा जायंते तान्वदाम्यहम् ॥
 न्यासापहारकंचैकमृणसंबन्धिनं परम् ॥ ६८ ॥ रिपुलभ्यमुदासीनमिति कांतं भवंति ते ॥ लक्षणानि प्रवक्ष्यामि तेषामि शृणु पृथक् पृथक् ॥ ६९ ॥
 पुत्रामित्राः प्रिया भार्या पिता माता च बांधवाः ॥ स्वेन स्वेन हि जायंते संबंधेन महीतले ॥ ७० ॥ न्यासापहारभावेन यस्य येन हृतं भुवि ॥ न्यास
 स्वामी भवेत्पुत्रो गुणवान् रूपवान् भुवि ॥ ७१ ॥ येन ह्यपहृतं न्यासं तस्य गेहेन संशयः ॥ न्यासापहारं दुःखं सदत्त्वादारुणं गतः ॥ ७२ ॥ न्यास
 स्वामी सुपुत्रो भून् न्यासापहारकस्य च ॥ गुणान् रूपवांश्चैव सर्वलक्षणसंयुतः ॥ ७३ ॥ भक्तिं च दर्शयेत्तस्य पुत्रो भूत्वा दिने दिने ॥ प्रियवाङ्
 मधुरो वाग्मी बहुस्नेहं विदर्शयेत् ॥ ७४ ॥ स्वयं द्रव्यं समुद्राह्य पीतिमुत्पाद्य चातुलाम् ॥ यथा तेन प्रदत्तं तन्न्यासापहरणात् परम् ॥ ७५ ॥
 दुःखमेवं महाभागदारुणं प्राणनाशनम् ॥ तादृशं तस्य सोद्विधात् पुत्रो भूत्वा महागुणः ॥ ७६ ॥ अल्पायुषस्तथा भूत्वामरणं चोपगच्छति ॥ दुः
 खं दत्त्वा प्रयात्येवं प्रहृत्यैव पुनः पुनः ॥ ७७ ॥ तदा ह पुत्रपुत्रेति प्रलापं हि करोति यः ॥ तदा हास्यं करोत्येष कस्तु पुत्रो हि कस्य च ॥ ७८ ॥

१ रुत्वोत्तविधानमत्रार्थम् ।

ख-
॥१०॥

अनेनापहृतं न्यासं मदीयं पापचारिणा ॥ द्रव्यापहारणेनापिममप्राणागताः किल ॥ ७९ ॥ दुःखेन महता चैव असह्येन च वै पुरा ॥ तदा दुः
खं मया दत्त्वा द्रव्यमुद्राह्यमुत्तमम् ॥ ८० ॥ । इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे वैशाखमाहात्म्ये चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ७९ ॥
॥ सुमनोवाच ॥ ॥ ऋणसंबन्धिनं पुत्रं प्रवक्ष्यामि तवाग्रतः ॥ ऋणं यस्य गृहीत्वा यः प्रयाति मरणं किल ॥ १ ॥ अर्थदाता सुतो भूत्वा भ्रा
ता वाथ पिता प्रिया ॥ मित्ररूपेण वर्तेत अंतर्दुष्टैः देवसः ॥ २ ॥ गुणं नैव प्रपश्येत् स क्रूरो निष्ठुराकृतिः ॥ जल्पते निष्ठुरं वाक्यं स देवस्वजनेषु च ॥
॥ ३ ॥ मिष्टं मिष्टं समश्नाति भोगान् भुंजति नित्यशः ॥ द्यूतकर्मरतो नित्यं चौरकर्मणिसरूपहः ॥ ४ ॥ गृहाद्रव्यं चोरयति वार्यमाणः स
कुप्यति ॥ पितरं मातरं चैव कुत्सते च दिने दिने ॥ ५ ॥ द्रावकस्त्रासकश्चैव बहुनिष्ठुरजल्पकः ॥ एवमुद्राह्यतद्द्रव्यं सुखेन परितिष्ठति ॥ ६ ॥
जातकर्मादिभिर्वाल्ये द्रव्यं गृह्णाति दारुणम् ॥ पुनर्विवाहसंयोगान्नानाभेदैरनेकदा ॥ ७ ॥ एवं संक्षीयते द्रव्यमेव मेतद्ददत्यपि ॥ गृहं क्षेत्रादि
कंसर्वममैव हिनसंशयः ॥ ८ ॥ पितरं मातरं चैव हिनस्त्येव दिने दिने ॥ सुदंष्ट्रैर्मुशलैश्चैव केशोत्पाटैश्च दारुणैः ॥ ९ ॥ मृते तु तस्मिन् पितरि
मातरि चातिनिष्ठुरः ॥ निःस्नेहो निष्ठुरश्चैव जायते नात्र संशयः ॥ १० ॥ श्राद्धकार्याणि दानानि न करोति स देवसः ॥ एवं विधाः प्रियाः पुत्रा भ
वंति च महिषते ॥ ११ ॥ रिपुं पुत्रं प्रवक्ष्यामि तवाग्रे द्विजसत्तम ॥ बाल्ये वयसि संप्राप्ते पुत्रत्वे वर्तते सदा ॥ १२ ॥ पितरं मातरं चैव क्रीडमानो
हि ताडयेत् ॥ ताडयित्वा प्रयात्येवं प्रहस्यैव पुनः पुनः ॥ १३ ॥ पुनरायाति तंतत्र पितरं मातरं पुनः ॥ सक्रोधो वर्तते नित्यं कुत्स
ते च दिने दिने ॥ १४ ॥ एवं स वर्तते नित्यं वैरकर्मणिसंपदा ॥ पितरं ताडयित्वा च मातरं च ततः पुनः ॥ १५ ॥ प्रयात्येवं स दुष्टात्मा पूर्ववैरानुभा
वतः ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि त्वात्माभ्यं भवेत्प्रियम् ॥ १६ ॥ जातमात्रः प्रियं कुर्याद्बाल्ये क्रीडनताडनैः ॥ वयः प्राप्य प्रियं कुर्यान्मातृपित्रो

रनंतरम् ॥ १७ ॥ भक्त्यासंतोषयेन्नित्यंतावुभौपरितोषयेत् ॥ स्नेहेनवचसाचैवप्रियसंभाषणेनच ॥ १८ ॥ मृतौगुरुसमाज्ञायस्नेहे
 नरुदतेपुनः ॥ श्राद्धकर्माणिसर्वाणिपिंड दानादिकांक्रियाम् ॥ १९ ॥ करोत्येवसुदुःखार्तस्तेभ्योयात्रांप्रयच्छति ॥ ऋणत्रयान्वितःस्ने
 हान्मोचयेद्यस्तुनिश्चितः ॥ २० ॥ यस्माल्लभ्यंभवेत्कांतप्रयच्छतिनसंशयः ॥ पुत्रोभूत्वामहाप्राज्ञनेनविधिनाकिल ॥ २१ ॥ उदासीनं
 प्रवक्ष्यामितवाग्रेप्रियसांप्रतम् ॥ उदासीनेनभावेनसदैवपरिवर्तते ॥ २२ ॥ ददातिनैवगृह्णातिनचकुप्यतितुष्यति ॥ नोवाप्रयातिसंत्यज्यउ
 दासीमोद्विजोत्तम ॥ २३ ॥ भृत्याश्चापिसमाख्याताःपशवस्तुरगास्तथा ॥ गजामहिष्योदास्यश्चऋणसंबंधिनस्त्वमी ॥ २४ ॥ गृहीतमा
 यैकेनआवाभ्यांतुनकस्यहि ॥ न्यासमेवंनकस्यापिकृतंवैपूर्वजन्मनि ॥ २५ ॥ राधयामिनकस्यापिक्षणंकांतशृणुष्वहि ॥ नवैरम
 स्तिकेनापिपूर्वजन्मनिवैकृतम् ॥ २६ ॥ आवात्येतनुविप्रेन्द्रनचत्यक्तोमयामतिः ॥ एवंज्ञात्वाशमंगच्छत्यजचिंतामनर्थिकीम् ॥ २७ ॥
 हतंनैवचकस्यापिनैवदत्तंत्वयापुनः ॥ कथंतेधनमायातिविस्मयंत्रजमाविभो ॥ २८ ॥ प्राप्तमेवहियत्रैवरक्षितुश्चनतिष्ठति ॥ एवंज्ञा
 त्वाशमंगच्छत्यजचिंतामनर्थिकीम् ॥ २९ ॥ कस्यपुत्राःप्रियाभार्याकस्यस्वजनबांधवाः ॥ कःकस्यनास्तिसंसारसंबंधोद्विजोत्तम ॥ ३० ॥
 मायामोहेनसंमूढामानवाःपापचेतनः ॥ इदंगृहमयंपुत्रइयंभार्याममैवहि ॥ ३१ ॥ अनृतंदृश्यतेकांतसंसारस्यहिवंधनम् ॥ ३२ ॥
 इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येपञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ एवंसंबोधितोविप्रोदेवश
 र्माद्विजोत्तमः ॥ पुनःप्राहप्रियांभार्यासहितांज्ञानवादिनीम् ॥ १ ॥ सत्यमुक्तंत्वयाभद्रेसर्वसंदेहनाशनम् ॥ तथाहिवंशमिच्छंति
 साधवःसत्यपंडिताः ॥ २ ॥ यथापुत्रस्यचिंतामेनधनस्यतथाप्रिये ॥ येनकेनाप्युपायेनपुत्रमुत्पादयाम्यहम् ॥ ३ ॥ सुमनोवाच ॥

पुत्रेणलोकाञ्जयतिपुत्रस्तारयतेकुलम् ॥ सुपुत्रेणमहाभागापितामाताप्रजोवतः ॥ ४ ॥ एकःपुत्रोवरःकांतबहुभिर्निर्गुणैस्तुकिम् ॥
 एकस्तारयतेवंशमन्येसंतापकारकाः ॥ ५ ॥ पूर्णमेवमयाप्रोक्तमन्येसंबंधभागिनः ॥ पुण्येनप्राप्यतेपुत्रःपुण्येनप्राप्यतेकुलम् ॥ ६ ॥
 सुगर्भःप्राप्यतेपुण्यैर्दुर्मृत्युःपातकैस्तथा ॥ सुखानानिचयंकांतसत्यमेववदाम्यहम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मचर्येणसत्येनतपसानित्यवर्तनैः ॥
 दानेननियमैश्चापिक्षमाशौचेनवल्लभ ॥ ८ ॥ अहिंसयाचशक्त्यावाऽस्तेयेनापिप्रवर्तते ॥ एतैर्दशभिरंगैश्चधर्ममेवंप्रसूयते ॥ ९ ॥ सं
 पूर्णोजायतेधर्मअद्वैर्गर्भोयथोदरे ॥ धर्मसृजतिधर्मात्मात्रिविधेनैवकर्मणा ॥ १० ॥ तस्यधर्मःप्रसन्नात्मापुण्यसौख्यंप्रयच्छति ॥ यंयं
 चितयतेप्राज्ञस्तंतंप्राप्नोतिदुर्लभम् ॥ ११ ॥ ॥ देवशर्म्मोवाच ॥ ॥ सर्वदेविसमाख्यातंधर्माख्यंज्ञानमुत्तमम् ॥ कथंपुत्रमहं
 विद्यांवैष्णवंगुणसंयुतम् ॥ १२ ॥ वदत्वंमेमहाभागेयदिजानासिसुव्रते ॥ धर्ममार्गस्त्वयासर्वःपितुःप्राप्तःपुरानवे ॥ १३ ॥ ममैतद्वि
 दितंकांतेभवतीब्रह्मवादिनी ॥ च्यवनस्यप्रसादेनविष्णोस्तुष्टस्यतेपुरा ॥ १४ ॥ ॥ सुमनोवाच ॥ ॥ वसिष्ठंगच्छधर्मज्ञतंप्रार्थ
 यमहासुनिम् ॥ तस्मात्प्राप्स्यसितंपुत्रंधर्मज्ञंधर्मवत्सलम् ॥ १५ ॥ एवमुक्तेतयावाक्यदेवशर्माद्विजोत्तमः ॥ करिष्येतवकल्याणि
 मतमेवंनसंशयः ॥ १६ ॥ एवमुक्त्वाजगामासौदेवशर्माद्विजोत्तमः ॥ वसिष्ठंसर्ववेत्तारंदीप्यंतंतपतांवरम् ॥ १७ ॥ गंगातीरेस्थि
 तंपुण्येमासनस्थंद्विजोत्तमम् ॥ तेजोज्वालासमाकीर्णद्वितीयमिवभास्करम् ॥ १८ ॥ राजमानंमहात्मानंब्रह्मसिंहंद्विजोत्तमम् ॥ भक्त्या
 प्रणम्यसमुनिंदंडवत्तंपुनःपुनः ॥ १९ ॥ तमुवाचमहातेजाब्रह्मसूनुरकल्मषम् ॥ उपविश्यासनेपुण्येसुखेनसुमहामतेः ॥ २० ॥ ॥ नारद
 उवाच ॥ ॥ उपविष्टःसयोगीन्द्रःपुनःप्राहतपोधनम् ॥ गृहेपुरुषतेवत्सदारभृत्येषुसर्वदा ॥ २१ ॥ क्षेममस्तिमहाभागपुण्यकर्मसु

चाग्निषु ॥ निरामयोसिचांगेषु धर्मपालयसे सदा ॥ २२ ॥ एवमुक्त्वामहाप्राज्ञः पुनः प्राह महीश्वरम् ॥ किं करोमि प्रियं कामं सुप्रियं ते द्विजोत्तम ॥ २३ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ एवं संभाष्य तं विप्रं विरराम शुभं वचः ॥ ततो विप्रो महाभागो वसिष्ठं मुनिपुंगवम् ॥ २४ ॥ सहो वाचमहात्मानं वसिष्ठं तपतां वरम् ॥ भगवच्छ्रूयतां वाक्यं विच्छेदय द्विजोत्तम ॥ २५ ॥ दारिद्र्यं केन भावेन पुत्रसौख्यं कथं न हि ॥ एतन्मे संशयं तात कस्मात्पापाद् ददस्व मे ॥ २६ ॥ महामोहेन संमुग्धः प्रियया बोधितो द्विज ॥ तया हं प्रेषितस्तात तव पार्श्वं समागतः ॥ २७ ॥ तत्सर्वं हि समाचक्ष्व सर्वसंदेहनाशकम् ॥ मुक्तिदाता भवस्व त्वं मम संसारबंधनात् ॥ २८ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ पुत्रा मित्रास्तथा भ्राता अन्ये स्वजनवांधवाः ॥ पंचभेदास्सु संबंधाः पुरुषस्य भवंति ते ॥ २९ ॥ ते ते सुमनसा प्रोक्ताः पूर्वमेव तवाग्रतः ॥ ऋणसंबन्धिनः सर्वे ते कुपुत्रा द्विजोत्तम ॥ ३० ॥ पुत्रस्य लक्षणं पुण्यं तवाग्रे प्रवदाम्यहम् ॥ पुण्यप्रसक्तो यस्यात्मा सत्यधर्मरतः सदा ॥ ३१ ॥ शुद्धिमाज्ञानसंपन्नस्तपस्वी वाग्विदां वर ॥ सर्वकर्मसु संवीतो वेदाध्ययनतत्परः ॥ ३२ ॥ सर्वशास्त्रप्रवेदी च देवब्राह्मणपूजकः ॥ याज्ञिकः सर्वयज्ञानां दाता त्यागी प्रियंवदः ॥ ३३ ॥ विष्णुध्यानपरो नित्यं शांतो दांतः सुहृत् सदा ॥ पितृमातृपरो नित्यं सर्वस्वजनवत्सलः ॥ ३४ ॥ कुलस्य तारको विद्वान्स्वकुलं परिपोषकः ॥ एवं गुणैस्तु संयुक्तः सुपुत्रः सुखदायकः ॥ ३५ ॥ अन्ये संबंधयुक्ताश्च शोकसंतापकारकाः ॥ उदासीनेन किं कार्यं फलहीनेन तेन च ॥ ३६ ॥ आयांति यान्ति ते सर्वे दुःखं दत्त्वा सुदारुणम् ॥ पुत्ररूपेण ते सर्वे संसारे द्विजसत्तम ॥ ३७ ॥ पूर्वजन्मकृतं कर्म यत्त्वया परिपालितम् ॥ तत्सर्वं हि प्रवक्ष्यामि श्रूयतामद्भुतं पुनः ॥ ३८ ॥ भवाच्छूद्रो महाप्राज्ञः पूर्वजन्मनि नान्यथा ॥ कृषिकर्त्ता ज्ञानहीनो महालोभेन संयुतः ॥ ३९ ॥ एकभार्यः सदा द्वेषी बहुपुत्रो ह्यदत्तवान् ॥ धर्मनैव विजानासि सत्यं च परिनिष्ठितम् ॥ ४० ॥ दानं नैव त्वया दत्तं शास्त्रं नैव परिश्रुतम् ॥ कृतं नैव त्वया तीर्थं न च यात्रा महा

मते ॥ ४१ ॥ एवंकृतस्त्वयाविप्रकृपिमार्गः पुनः पुनः ॥ पशूनां पालनं पूर्वगच्छंश्चैव द्विजोत्तम ॥ ४२ ॥ महिषीणां तथा श्वीनां पालनं च पुनः
 पुनः ॥ एवं पूर्वकृतं कर्म त्वयैव च द्विजोत्तम ॥ ४३ ॥ विपुलं तु धनं तद्वल्लोभेन परिसंचितम् ॥ तस्य व्ययस्तु पुण्येन न कृतस्तु त्वया कदा ॥
 ॥ ४४ ॥ पात्रेदानं न दत्तं हि दृष्ट्वा वा दुर्बलं च तत् ॥ कृषिं कृत्वा न दत्तं तु भवता धनमेव हि ॥ ४५ ॥ गोमयं हित्विदं सर्वं पशूनां संचयं च वै ॥
 विक्रयित्वा धनं विप्रसंचितं विपुलं त्वया ॥ ४६ ॥ तक्रं घृतं तथा क्षीरं विक्रीतं स तत्तदधि ॥ दुष्कालं श्रितितो विप्रमोहितो विष्णुमायया ॥
 ॥ ४७ ॥ कृत्वा महार्घमेवैतद्धनं ब्राह्मणसत्तम ॥ निर्दयेन त्वया दानं न दत्तं तु तदा किल ॥ ४८ ॥ देवानां पूजनं विप्रभवतान कृतं सदा ॥ पर्वा
 णि प्राप्य विप्रेभ्यो द्रव्यं नैव समर्पितम् ॥ ४९ ॥ श्राद्धकालं च संप्राप्य श्रद्धया न कृतं त्वया ॥ भार्या वदति ते सा ध्वी दिनमध्ये समागते ॥ ५० ॥
 श्वशुरश्राद्धकालश्च श्वश्वाश्चैव महामते ॥ तच्छ्रुत्वा तद्वचस्तेषां गृहं त्यक्त्वा पलायसे ॥ ५१ ॥ धर्ममार्गो न दृष्टो हि श्रुतो नैव कदा त्वया ॥
 लोभो मातापिताभ्राता लोभः स्वजनबांधवाः ॥ ५२ ॥ पालितो लोभ एवैकस्त्यक्त्वा धर्मसं देव हि ॥ तस्माद्दुःखी भवा आतोदारिद्रेणातिपी
 डितः ॥ ५३ ॥ दिने दिने महातृष्णा हृदये ते प्रवर्तते ॥ यदा यदा गृहे द्रव्यं वृद्धिमायाति ते सदा ॥ ५४ ॥ तृष्णया दह्यमानस्तु तदा त्वं वह्निरूप
 या ॥ रात्रौ वा त्वं प्रसुप्तस्तु लोभं चिंतयसे धिकम् ॥ ५५ ॥ दिनं प्राप्य महामोहैर्व्यापितो हिसं देव हि ॥ सहस्रं लक्षतः कोटिः कदा वा बुद्धमेव च ॥
 ॥ ५६ ॥ भविष्यति कदा खर्वो निखर्वश्चाथ मे गृहे ॥ एवं सहस्रलक्षं च कोटिर्युद्धमेव च ॥ ५७ ॥ खर्वो निखर्वः संजातस्तृष्णानैव प्रगच्छ
 ति ॥ एवं कालं परित्यज्य वृद्धिमायाति सर्वदा ॥ ५८ ॥ नैव दत्तं तु तं विप्रभुक्तं नैव कदा त्वया ॥ निश्चितं भूमिमध्ये तत्क्षिप्तं पुत्रानजानते ॥
 ॥ ५९ ॥ अन्यमेव मुपायं तु द्रव्यागमनकारणात् ॥ कुरुपे सर्वदा विप्रलोकान् पृच्छसि बुद्धिमान् ॥ ६० ॥ खनित्रमंजनं वा दं धातुवादमतः

परम् ॥ पृच्छमानो भ्रमस्येकस्तृष्णया परिमोहितः ॥ ६१ ॥ सर्वाश्चिन्तयसे नित्यं कल्पान्सिद्धिप्रदायकान् ॥ प्रवेशं चित्रवर्णानां चिंतामणिं
 च पृच्छसि ॥ ६२ ॥ तृष्णानलेन दग्धोसि सुखं नैव प्रगच्छसि ॥ तृष्णानलप्रदीप्तोसि हाहा भूतोऽप्रचेतनः ॥ ६३ ॥ एवं भूतोसि विप्रेन्द्रगतस्त्वं काल
 वश्यताम् ॥ दारपुत्रेषु तद्द्रव्यं पृच्छमानेषु वै त्वया ॥ ६४ ॥ कथितं नैव तद्दत्तं प्राणास्त्यक्त्वा गतो यमम् ॥ एवं सर्वमया ख्यातं वृत्तांतं तव पूर्वकम् ॥
 ॥ ६५ ॥ अनेन कर्मणा विप्रनिर्धनोसि दरिद्रवान् ॥ संसारे यस्य सत्पुत्रा भक्तिमंतः सदैव हि ॥ ६६ ॥ सुशीला ज्ञानसंपन्नाः सत्यधर्मरताः सदा ॥ संभ
 वंति गृहे तस्य यस्य विष्णुः प्रसीदति ॥ ६७ ॥ धनं धान्यं कलत्रं तु पुत्रपौत्रमनंतकम् ॥ सभुंक्ते मर्त्यलोके वै यस्य विष्णुः प्रसन्नवान् ॥ ६८ ॥
 विना विष्णोः प्रसादेन दाराः पुत्रा भवंति न ॥ सुजन्मचकुले विप्रतद्विष्णोः परमं पदम् ॥ ६९ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे पातालखण्डे वैशाखमाहा
 त्म्ये देवशर्मोपाख्याने षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ॥ देवशर्मोवाच ॥ ॥ पूर्वजन्मकृतं पापं त्वया ख्यातं ममैव तत् ॥ शूद्रत्वेन हि
 विप्रेन्द्रमयैवं धनमर्जितम् ॥ १ ॥ विप्रत्वं हि मया प्राप्तं तत्कथं द्विजसत्तम ॥ तत्सर्वकारणं ब्रूहि ज्ञानविज्ञानपंडित ॥ २ ॥ दुर्लभं भारते वर्षे जन्म
 तस्मान्मनुष्यताम् ॥ मानुष्ये ब्राह्मणत्वं च सुतरां सत्कुलोदितम् ॥ ३ ॥ तत्रापि दृग्विधा भार्या सर्वज्ञा प्रियवादिनी ॥ सती सर्वगुणोपेता दुर्ल
 भा सा कुतो भवत् ॥ ४ ॥ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ ॥ यत्त्वया चेष्टितं पूर्वधर्मकर्मकृतं द्विज ॥ तदहं संप्रवक्ष्यामि श्रूयतां यदि मन्यसे ॥ ५ ॥ ब्राह्मणैकः
 सुधर्मात्मा सदाचारः सुपंडितः ॥ विष्णुभक्तस्तु धर्मात्मानित्यं विष्णुपरायणः ॥ ६ ॥ स्नानार्थमपि तीर्थानां भ्रमत्येकः समेदिनीम् ॥ अट
 मानः समायातस्तव गेहे महामतिः ॥ ७ ॥ तस्य दर्शनमात्रेण समुत्पन्ना सुधीस्तव ॥ यतो धर्मगते गेहे सतामागमनं भवेत् ॥ ८ ॥ किं किं न लभ्य
 ते विप्रविप्रवैष्णवसेवया ॥ दुर्लभं यच्च लोके स्थानमोक्षस्थानमपि स्थिरम् ॥ ९ ॥ याचितं स्थानमेकं वै वासार्थं तेन सत्तम ॥ तवैव भार्यया दत्तं

त्वयाचसहपुत्रकैः ॥ १० ॥ एयतामेयतांब्रह्मन्सुखेनचगृहेमम ॥ वैष्णवंब्राह्मणंपुण्यमित्युवाचपुनःपुन ॥ ११ ॥ सुखेनस्थीयतामत्रगृहोयंत
 वसुव्रत ॥ अद्यधन्योस्म्यहंपुण्यअद्यतीर्थमहंगतः ॥ १२ ॥ अद्यतीर्थफलंप्राप्तंमयातेविप्रदर्शनात् ॥ गवांस्थानंपरंपुण्यंवासस्थानंप्र
 दर्शितम् ॥ १३ ॥ अंगसंवाहनंसम्यक्पादौचैवप्रमर्दितौ ॥ क्षालितौचपुनस्तोयैःस्नातःपादोदकेनहि ॥ १४ ॥ सद्योघृतंदधिशोर
 मन्यमन्यंप्रदत्तवान् ॥ ब्राह्मणायतदातस्मैत्वंतथाऽदृष्टनोदितः ॥ १५ ॥ एवंसंतोषितोविप्रस्त्वयैवसहभार्यया ॥ पुत्रैःसार्धमहाभा
 गोवैष्णवोज्ञानपंडितः ॥ १६ ॥ अथप्रभातेविमलेस्नानार्थमासिमाधवे ॥ गंगायांगच्छतातेनतुष्टेनदययाधिपम् ॥ १७ ॥ वैशाखस्नानमा
 हात्म्यमुपदिष्टंवाग्रतः ॥ कारितस्तुयथान्यायंसभार्यातनयोभवान् ॥ १८ ॥ यथानवारिधिसमोलोकेकोपिजलाशयः ॥ तथामासोनवैशा
 खसदृशोमाधवप्रियः ॥ १९ ॥ तावत्पापानितिष्ठंतिनिष्प्रत्यूहंकलेवरे ॥ यावत्किलमलध्वंसीमासोनैतिसमाधवः ॥ २० ॥ तस्यवाक्यं
 समाकर्ण्यवैशाखेसेवनंकृतम् ॥ तुष्टेनमनसाविप्रपूजितोमधुसूदनः ॥ २१ ॥ अवशिष्टदिनान्येवपंचमासस्यतस्यैव ॥ एकादशींसमारभ्य
 स्नानंचविधिवत्कृतम् ॥ २२ ॥ ब्राह्मणस्यप्रसंगेनरेवांचानुदिनेत्वया ॥ प्रातःस्नानंकृतंविप्रवैशाखेमासितावता ॥ २३ ॥ पूजितोदेवदेवेशोम
 धुहापरमेश्वरः ॥ नैवाप्तःसकलोमासःस्नानार्थतवपूर्वतः ॥ २४ ॥ एवंस्नानंत्वयाचर्णिमपिपंचदिनात्मकम् ॥ तेनपुण्येनसंगत्याब्राह्मणस्य
 विशेषतः ॥ २५ ॥ गोविंदस्यप्रसादेनत्वंतुब्राह्मणतांगतः ॥ त्वयातन्मासयोगेनप्राप्तमेतन्महत्कुलम् ॥ २६ ॥ दुर्लभंभूमिदेवानांस
 त्यधर्मसमन्वितम् ॥ भार्यापिसुसतीप्राप्तासाध्वीसर्वगुणान्विता ॥ २७ ॥ च्यवनस्यगृहोत्पन्नासर्वज्ञाब्रह्मवादिनी ॥ रूममेवपरस्त्रीणां
 भूषणंचमहामुने ॥ २८ ॥ शीलमेवद्वितीयंचतृतीयंसत्यमेवच ॥ सदार्यत्वंचतुर्थंतुपंचमंपुण्यंमुत्तमम् ॥ २९ ॥ मधुरत्वंतथाप

षंशुद्धत्वं सप्तमं महत् ॥ बाह्यांतः सततं स्त्रीणां सर्वाभरणसप्तमम् ॥ ३० ॥ अष्टमं तु पतौ भावः क्षुश्रूषानवमं किल ॥ सहिष्णुता च दश
 मं रतिरेकादशं तथा ॥ ३१ ॥ पतिव्रतत्वं विप्रेन्द्रादशं योषितां स्मृतम् ॥ एतैः संभूषिता भार्या सांघ्वीति ब्रह्मवादिनी ॥ ३२ ॥ वैशाख
 स्नानयोगेन लब्धा पुण्येन सादरम् ॥ किं किं न दुर्लभतरं प्राप्यते मासि माधवे ॥ ३३ ॥ स्नानेन परमेशस्य पूजनेन यथाविधि ॥ अथ मो
 हप्रसुग्धोसितृष्णया व्यापितं मनः ॥ ३४ ॥ पूर्वजन्मनिते विप्रद्रव्यमेव प्रसंचितम् ॥ नदत्तं ब्राह्मणेभ्यो हि दीनेष्वन्येषु वेत्तव्या ॥ ३५ ॥
 नवं धुवर्गो नो पुत्रदारेषु च कथंचन ॥ मिममाणेन भवतालो भएव हि चिंतितः ॥ ३६ ॥ नदत्तं न दत्तं तं न तीर्थे मरणं कृतम् ॥ न हिनारा
 यणो देवो ध्यानेनाखिलपापहा ॥ ३७ ॥ द्रव्येषु विद्यमानेषु कृपणो जायते नरः ॥ अदत्त्वा मित्रयेत यस्तु ततो दुःखतरं नु किम् ॥ ३८ ॥
 तीर्थस्नानादितपसा कुले जन्मैव लभ्यते ॥ नोदत्तेन विना विप्रकिंचिदेवोपतिष्ठति ॥ ३९ ॥ तस्य पापस्य भावेन दरिद्रत्वमुपा
 गतम् ॥ अपुत्रवान् भवाज्जातः सततं दुःखपीडितः ॥ ४० ॥ वैशाखस्नानमाहात्म्यादपि पंचदिनात्मकात् ॥ तदैव हरिपूजायाः संगत्या ब्राह्मण
 स्य च ॥ ४१ ॥ लब्धं जन्म कुले विप्रविप्रत्वमपि दुर्लभम् ॥ सुपुत्रश्च कुलं विप्रं धनं धान्यं वरस्त्रियः ॥ ४२ ॥ सुजन्म मरणं चैव सुभोगः
 सुखमेव च ॥ सदा दानेन धिका बुद्धिर्दौदार्यैर्धैर्यमुत्तमम् ॥ ४३ ॥ प्रसादात्तस्य देवस्य विष्णोश्चैव महात्मनः ॥ नारायणस्य जायंते सिद्ध
 यो विप्रवाञ्छिताः ॥ ४४ ॥ उर्जमासितपो मासि माधवे माधवप्रिये ॥ स्नात्वा दामोदरं भक्त्या माधवं मधुसुदनम् ॥ ४५ ॥ विशेषेण स
 मभ्यर्च्य दत्त्वा दानानि भक्तितः ॥ ऐहिकं सुखमासाद्य जनो याति ततो हरिम् ॥ ४६ ॥ अनेकजन्मार्जितपातकावली विलीयते माधवम
 ज्जनेन ॥ सूर्योदये विप्रयथा तमिस्त्रावचः स्वयं भूरिदमादिदेश ॥ ४७ ॥ चकार विष्णुर्विमलं विचारं मासं विधिमाधवमेकमादौ ॥ यम

स्यगुप्तमनसाविचिंत्यमनुष्यलोकैर्गमितुंचनाके ॥ ४८ तस्मादस्मिन्समायातेमाधवेमासिमाधवे ॥ स्नात्वापुण्यजलेतीर्थे रवावनुदिते
 धुना ॥ ४९ ॥ पूजयित्वाविधानेनमुकुंदमधुसूदनम् ॥ पुत्रपौत्रधनंश्रेयोवाञ्छितानिसुखानिच ॥ ५० ॥ अनुभूयततस्त्वंतेस्वर्गमक्षयमाप्स्य
 सि ॥ पूर्वजन्मकृतंसर्वयत्त्वयापरिचेष्टितम् ॥ ५१ ॥ तन्मयाकथितंविप्रतवाग्रेपरिचेष्टितम् ॥ एवंज्ञात्वामहाभागवैशाखेचविशेषतः ॥ ५२ ॥
 स्नात्वासम्यग्विधानेनमधुसूदनमर्चय ॥ देवमाराध्यगोविंदंनारायणमनामयम् ॥ ५३ ॥ प्राप्स्यसित्वंसुखंपुत्रंधनानिहरिमन्य
 यम् ॥ ५४ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ ब्रह्मात्मजेनापिमहानुभावःसविप्रवर्यःपरिवोधितोहि ॥ हर्षेणयुक्तःसमहानुभावोभक्त्यावसिष्ठंप्रणिपत्य
 तत्र ॥ ५५ ॥ आमंत्र्यविप्रंसजगामगेहंतांप्राहभार्यासुमनांमहर्षिः ॥ सर्वंहिवृत्तंममपूर्वचेष्टितंतेनैवविप्रेणतवप्रसादात् ॥ ५६ ॥ भद्रेवसि
 ष्ठेनविकाशनीतमद्यैवमोहःपरिनाशितोमे ॥ आराधयिष्येमधुसूदनंतुश्रीमाधवेमासिनिमज्ज्यभक्त्या ॥ ५७ ॥ ॥ नारदउवाच ॥
 आकर्ण्यवाक्यंपरमंपवित्रंसुमंगलमंगलहेतुमुच्चैः ॥ हर्षेणयुक्तातमुवाचकांतंधन्योसिविप्रेणविवोधितस्त्वम् ॥ ५८ ॥ ॥ इति श्रीपद्मपु
 राणेपातालखंडेवैशाखमाहात्म्येदेवशर्मापाख्यानेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७३ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ देवशर्मा महाप्राज्ञःसमंसुमनसातया ॥
 तीर्थेकनखलेपुण्येगंगायामतिविश्रुते ॥ १ ॥ वैशाखेविधिनास्नानंचक्रेमेपस्थितेरवौ ॥ पूजयामासविधिवन्मधुसूदनमच्युतम् ॥ २ ॥
 यमैःसनियमैर्युक्तःशक्त्याकिंचिददौततः ॥ हविष्यभुग्भूमिशायीब्रह्मचर्यव्रतस्थितः ॥ ३ ॥ कृच्छ्रादितपसाक्षामोऽध्यायन्नारायणं हृदि ॥
 तत्रप्राप्यसवैशाखीदत्वामधुतिलादिकम् ॥ ४ ॥ विप्रेभ्योभोजनंदत्वाभक्त्याधेनुंसदाक्षिणाम् ॥ अच्छिद्रंप्रार्थयामासतत्रस्नानस्यभू
 सुरान् ॥ ५ ॥ सापिसाध्वीचसुश्रोणीपतिभक्तिपरायणा ॥ पतिंशुश्रूषतेनित्यंस्नात्वासंपूज्यकेशवम् ॥ ६ ॥ तौदंपतीततोयातौस्व

गेहंसाधुहर्षितम् ॥ कृतकृत्यावथात्मानौमन्यमानावसंशयम् ॥ ७ ॥ तेनपुण्यप्रभावेनकालेनकियताकिल ॥ वभुवुरमितास्तस्य
 धनधान्यानिसंपदः ॥ ८ ॥ तनयाविनयोपेताश्चत्वारःश्रुतिकोविदाः ॥ धर्मज्ञावैष्णवानित्यादिमातृपरायणाः ॥ ९ ॥ वभुवुरमि
 तप्रज्ञाःपुरुषार्थायबोधिताः ॥ विख्याताविधितत्त्वज्ञाब्रह्मज्ञाब्रह्मतत्पराः ॥ १० ॥ समग्रगुणसंपन्नाःसंप्रतिष्ठंतिकीर्तयः ॥ ११ ॥ तौदंपतीसुत
 समग्रसमृद्धसौख्यंपुण्योदयंसमुपयुज्यततश्चिरेण ॥ स्नानंपरंपरममीयतुरस्यभक्त्याश्रीमाधवेचसुकृतस्यनृपप्रसादात् ॥ १२ ॥ यथैवमा
 धवःसाक्षाद्विद्यालक्ष्मीधवःस्मृतः ॥ तथैवमाधवोमासोमधुसूदनवल्लभः ॥ १३ ॥ इदंमाधवमाहात्म्यंकिंचित्संक्षेपतो न च ॥ मयातेक
 थितंवीरयत्पुराचपितुःश्रुतम् ॥ १४ ॥ इति श्रीपद्मपुराणेपातालखंडेनारदांवरीषसंवादेवैशाखमाहात्म्येअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ६३ ॥
 ॥ सूतउवाच ॥ ॥ इतितस्यवचःश्रुत्वाऽनुरदस्यसभूपतिः ॥ प्रणम्यविस्मितःप्राहंचितयन्मनसाहरिम् ॥ १ ॥ ॥ अंवरीषउवाच ॥
 कथमेतद्विमुह्यामःस्वल्पायासेनयन्मुने ॥ शृद्धःपापसमाचारोलेभेब्राह्मण्यमुत्तमम् ॥ २ ॥ ब्राह्मण्यंदुर्लभंतातसुकृतौर्विविधैरपि ॥ कथंमाधवमा
 सस्यस्नानेनैवापसोधमः ॥ ३ ॥ नयज्ञदानैर्नृपोभिरुग्रैर्नपुण्यसंज्ञैरपरैरपीश ॥ अस्मादृशोभूपतयोर्थवंतो न तेलभंतेवनिदैवतत्वम् ॥ ४ ॥
 सगाधिसूनुर्विविधंतपोपिचिरंनिधायानिशमेवघोरम् ॥ कृच्छ्रेणलेभेशतवर्षपूर्णेहो कथंचिद्बहुभिःप्रयत्नैः ॥ ५ ॥ कथंसवर्णाधमएषपापः
 स्वधर्महीनोधनवानदाता ॥ पुण्यादनायासकृतादमुष्मादल्पादिहावापसरामतत्वम् ॥ ६ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ ॥ सत्यमुक्तंत्वयारा
 जन्ब्राह्मण्यमतिदुर्लभम् ॥ तथापिगतयःसूक्ष्मादुज्ञेयाधर्मतत्त्वतः ॥ ७ ॥ विचित्राणिचकर्माणिविचित्राभूतभावना ॥ विचित्राणिचभूता
 निविचित्राःकर्मशक्तयः ॥ ८ ॥ कदाचित्सुकृतंकर्मकूटस्थंयदवापितम् ॥ केनचित्कर्मणाभूपशुभेनपरिवर्धते ॥ ९ ॥ फलंददा

तिसुमहत्तस्मिन्नपिचजन्मनि ॥ धर्मो गहनसूक्ष्मो यं नीयते न यथा तथा ॥ १० ॥ न तस्य फलदानस्य श्रूयते कालनिश्चयः ॥ यत्किंचित्सु
 कृतं कर्मच्छन्नपापांतरैरपि ॥ ११ ॥ तदा मुनिकुतः कापि सुफलं च प्रयच्छति ॥ कुतस्य नेह नाशोऽस्ति पुण्यस्य दुरितस्य च ॥ १२ ॥
 तथापि बहुभिः पुण्यैर्दुरितं याति दारुणम् ॥ यदुक्तं भवतारजन्नायासाधिक्यतो भवेत् ॥ १३ ॥ तत्फलं तत्र तत्रापि शृणु सत्यं मयोदितम् ॥
 अनायासमहायासौ यद्यल्पत्वमहत्त्वयोः ॥ १४ ॥ महाव्रतास्ततस्ते स्युः सततं कर्मकादयः ॥ सिंहव्याघ्रादिमूत्रादौ प्रयासावहुलास्त
 तः ॥ १५ ॥ पंचगव्यप्रशस्तत्वं व्रतमध्ये ततो भवेत् ॥ इति कर्तव्यवाहुल्यं महत्त्वं चेत्तदल्पता ॥ १६ ॥ जलाश्यादिप्रवेशस्य प्रस
 ज्ये तत्र तां तरात् ॥ इदमल्पं महत्त्वं तदिति नैव नियामकः ॥ १७ ॥ फलं यथोदितं शास्त्रे तदेव स्यान्महोदयम् ॥ यथाल्पनाशो महता महत्रा
 शस्तथाल्पतः ॥ १८ ॥ किं त्वल्पविस्फुलिगेन तृणनाशः प्रदृश्यते ॥ अजामिलोऽपि भूपालदास्याः पतिरिति स्मृतः ॥ १९ ॥ धर्म
 पत्नीपरित्यागी नित्यं पापपथि स्थितः ॥ प्रियमाणः सुताह्वानं चक्रे नारायणेति च ॥ २० ॥ तथा यन्नामग्रहणात्पदं लेभे सुदुर्लभम् ॥ अ
 निच्छयापि दहति स्पृष्टो हुतवहो यथा ॥ २१ ॥ तथा दहति गोविन्दनामव्याजादपीरितम् ॥ २२ ॥ हत्यायुतं शपनहासहस्रमुग्रं गुर्वग
 नाकोटिनिषेवणं च ॥ स्तेयान्यशेषाणि हरेः प्रियेण गोविन्दनाम्नानिहतानि सद्यः ॥ २३ ॥ विष्णुभक्तिमयं वीरयत्किंचित्क्रियते लपकम् ॥
 सुकृतं साधुविदुषा तदक्षयफलं भवेत् ॥ २४ ॥ संदेहो न च कर्तव्यो माधवे मासि माधवम् ॥ समाराध्य जनो भक्त्या तत्तद्वाञ्छितमाप्नुयात् ॥
 ॥ २५ ॥ अपत्यं द्रविणं दाराधराहर्म्यं हयागजाः ॥ सुखानि स्वर्गमोक्षौ च न दूरे हरिभक्तिः ॥ २६ ॥ एवं शास्त्रोक्तविधिना स्वल्पेनापि
 न संशयः ॥ पापस्य महतोऽपि स्यात्क्षयः सम्यग्विधानतः ॥ २७ ॥ फलाधिक्यं भवेद्विद्वन्नाधिक्याद्वावकर्मणोः ॥ सूक्ष्माधर्मस्य गत

योदुर्ज्ञेयाविबुधैरपि ॥ २८ ॥ प्रियोमाधवमासोयंमाधवस्यमहात्मनः ॥ एकोपित्रिषुलोकेषुसहस्रेष्वसितदायकः ॥ २९ ॥ पुण्येनगां
 गेनजलेनकालेदेशेबुधःस्नानपरःकथंचित् ॥ आजन्मनोभावहतोपिदातानशुद्ध्यतीत्येवमतंममैतत् ॥ ३० ॥ प्रज्वाल्यवह्निंघृततैलसिक्तंप्रदक्षि
 णावर्तशिखंस्वकाले ॥ प्रविश्यदग्धःकिलभावदुष्टोनस्वर्गमाप्नोतिफलंनचान्यत् ॥ ३१ ॥ गंगादितीर्थेषुवसन्तिदेवादेवालयेयक्षगणाश्चनित्यम् ॥
 विनाशनंयांतिकृतोपवासाभावोज्झितास्तेनफलंलभन्ते ॥ ३२ ॥ भावंततोहृत्कमलेनिधायश्रीमाधवंमाधवमासिभक्त्या ॥ यजेतयः
 स्नानपरोविशुद्धःपुण्यंनशक्त्यावयमस्यवक्तुम् ॥ ३३ ॥ इहार्थेपिपुरावृत्तमाकर्णयमहीपते ॥ विचित्रंकथयिष्यामिफलंकिमपिक
 र्मणाम् ॥ ३४ ॥ तस्ममाधवमासस्यप्रसादान्माधवस्यच ॥ यथापिब्राह्मणीकाचित्स्वैरिण्यापशुभंफलम् ॥ ३५ ॥ दिवोदासेतिविख्या
 तःपुराकांतीश्वरोभवत् ॥ तस्यापत्यंमहारत्नंनारीणामुत्तमंसदा ॥ ३६ ॥ गुणरूपसमायुक्तासुशीलाचारुमंगला ॥ दिव्यादेवीति ॥
 विख्यातारूपेणप्रतिमाभुवि ॥ ३७ ॥ पित्रात्वालोकितासातुरूपलावण्यसंयुता ॥ सतांदृष्ट्वादिवोदासोदिव्यांदेवीसुतांतदा ॥ ३८ ॥
 कस्मैचदीयतेकन्यासुवरायमहात्मने ॥ इतिचिन्तापरोभूत्वासमालोक्यनरोत्तमः ॥ ३९ ॥ रूपदेशस्यराजानंसम्यग्ज्ञात्वामहीपतिः ॥
 चित्रसेनंमहात्मानंसमाहूयततोनृपः ॥ ४० ॥ कन्यांददौदिवोदासश्चित्रसेनायधीमते ॥ तस्याविवाहकालस्यसंप्राप्तेसमयेनृपः ॥
 ४१ ॥ मृतोसौचित्रसेनस्तुकालधर्मेणवैकिल ॥ दिवोदासश्चधर्मात्मारचितयामासभूपतिः ॥ ४२ ॥ ब्राह्मणांश्चसमाहूयपप्रच्छनृपनं

१ इयं दिव्यादेवी कथापि द्वितीये भूमिखंडे प्रोक्तास्ति । सैवैहवैशाखमासमाहात्म्यप्रसंगेन पुनरनूदितेति बोद्धव्यं सुधीभिः । केषुचित्पुस्तकेष्वत्र दृश्यते । अन्येषु
 पुस्तकेषुनास्ति ।

वैशाख-
॥१६॥

दन ॥ अस्याविवाहकालेतुचित्रसेनोदिवंमतः ॥ ४३ ॥ अस्यास्तुकीदृशंकर्मभविष्यतिब्रुवंतुमे ॥ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ॥ विवाहोजायतेराजन्क
न्यायास्तुविधानतः ॥ ४४ ॥ पतिर्मृत्युं प्रयात्येवयोवात्यागंकरोतिच ॥ महाधिव्याधिनाभीतस्त्यागंकृत्वाप्रयातिच ॥ ४५ ॥ प्रवा
जितोभवेद्राजन्धर्मशास्त्रेषुदृश्यते ॥ तस्यांरजस्वलायांचअन्यःपतिर्विधीयते ॥ ४६ ॥ विवाहंतुप्रधानेनपिताकुर्यान्निसंशयः ॥ एवं
राजन्समादिष्टंधर्मशास्त्रेषुभैरवैः ॥ ४७ ॥ विवाहःक्रियतामस्याइत्युचुस्तेद्विजोत्तमाः ॥ दिवोदासश्चधर्मात्माब्राह्मणैस्तुप्रणोदितः ॥
॥ ४८ ॥ विवाहार्थमहाराजमानसंकृतवानृप ॥ पुनर्दत्ताप्रदानेनदिव्यादेवीनृपोत्तम ॥ ४९ ॥ पुष्पसेनायपुण्यायतस्मैराज्ञेमहात्मने ॥
मृत्युधर्मगतोराजाविवाहसमयेपिसः ॥ ५० ॥ यदायदामहाभागोदिव्यादेव्याश्चभूपतिः ॥ करोतिसपितोद्योगंविवाहस्यातिदुःखितः ५१ ॥
भर्तापिप्रियतेकालेप्राप्तलग्नस्तदातदा ॥ एकविंशतिभर्तारःकालेकालेमृतास्ततः ॥ ५२ ॥ ततोराजामहादुःखीसंजातःख्यातविक्रमः ॥
समालोक्यतमाहूयमंत्रिभिःसहनिश्चलः ॥ ५३ ॥ स्वयंवरेमहाबुद्धिचकारपृथिवीपतिः ॥ अथतेनसमाहूताराजानोविविधानृपाः ॥ ५४ ॥
स्वयंवराथैवैतस्यावहबोधर्मतत्पराः ॥ तस्यास्तुरूपसंशुब्धामृत्युनापेपितानृपाः ॥ ५५ ॥ संग्रामंचकिरेमूढामृतास्तेथपरस्परम् ॥
एवंतेषांक्षयोजातःक्षत्रियाणांनरेश्वर ॥ ५६ ॥ दिव्यादेदीचदुःखार्तारुरोदकरणंततः ॥ बालामालोक्यताराजारुदंतींचातिदुःखिताम् ॥ ५७ ॥
पुरोधसंचधर्मज्ञज्ञानवंतंतपास्विनम् ॥ जातूकर्णप्रणम्यादौविनयान्वितकंधरः ॥ ५८ ॥ ॥ ॥ दिवोदासउवाच ॥ ॥
कथयस्वप्रसादेनकिमेतस्याहिपातकम् ॥ दिव्यादेव्यास्तुमेपुण्यायदेतच्चेष्टितंकृतम् ॥ ५९ ॥ जातूकर्णउवाच ॥ ॥ तस्यास्तु
चेष्टितंवीरदिव्यादेव्यावदाम्यहम् ॥ पूर्वचन्मकृतंसर्वतन्मेनिगदतःशृणु ॥ ६० ॥ आस्तेवाङ्गणसीपुण्यानगरीपापनाशिनी ॥ तस्या